

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/39/2014
Identifikačné číslo spisu:	3509010095
Dátum vydania rozhodnutia:	16.09.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Krajčovič
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:3509010095.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Libora Duľu a JUDr. Milana Lipovského, v trestnej veci proti obvinenému T. V. a spol., vedenej na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 2 T 39/2009 na verejnom zasadnutí 16. septembra 2014 v Bratislave, o dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky podanom v neprospech obvineného T. V. proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 31. októbra 2013, sp. zn. 2 To 94/2013 podľa § 386 ods. 1, 2 a § 388 ods. 1 Tr. por. takto

rozhodol:

Rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne z 31. októbra 2013, sp. zn. 2 To 94/2013 bol z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

porušený zákon

v ustanovení § 48 ods. 4 Tr. zák.

v prospech obvineného T. V..

Tento rozsudok sa vo vzťahu k obvinenému T. V. z r u š u j e.

Zrušujú sa aj ďalšie rozhodnutia na zrušenú časť rozsudku obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Krajskému súdu v Trenčíne sa prikazuje, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom z 25. marca 2013, sp. zn. 2 T 39/2009 bol obvinený T. V. uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák. (a obvinený V. Y. z účasti na uvedenom obzvlášť závažnom zločine podľa § 21 ods. 1 písm. d/, § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák.) na tom

skutkovom základe, že

obžalovaný V. Y. vediac, že obžalovaný T. V. má záujem zabezpečiť si omamnú látku - heroín, dňa 30.04.2007 priviezol obžalovaného T. V. na osobnom motorovom vozidle značky Volkswagen Passat, evidenčné číslo vozidla: N., ktoré riadil obžalovaný V. Y., k mestu Senec, kde obžalovaný T. V. asi o 12,20 hod. na presne neustálenom mieste si od M. J. neoprávnene zadovážil omamnú látku v celkovom množstve 99,30 gramov heroínu s prímiesou kofeínu a paracetamolu s priemerným zastúpením účinnej látky 18,6 percenta hmotnostného, ktoré množstvo postačuje na prípravu najmenej 921 obvykle jednorazových dávok drogy v hodnote minimálne 9.194,72 Eur (277.000,- Sk), po opätovnom nastúpení do vozidla uvedenú látku ukryl T. V. pod sedadlo spolujazdca osobného motorového vozidla značky Volkswagen Passat, evidenčné číslo vozidla: N., následne obžalovaný V. Y., vediac, že obžalovaný T. V. si práve neoprávnene zadovážil omamnú látku, túto látku vzápätí pomohol obžalovanému T. V. na uvedenom motorovom vozidle previezť do Nového Mesta nad Váhom, pričom o 13,00 hod. bolo motorové vozidlo značky Volkswagen Passat, evidenčné číslo vozidla: N., v obci Brunovce medzi domami č. 103 a 141 zastavené príslušníkmi Policajného zboru a pri ohliadke tohto vozidla bola uvedená omamná látka o celkovom množstve 99,30 gramu heroínu, zabalená v plastovom vrecku, nájdená pod sedadlom spolujazdca, pričom heroín je v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do I. skupiny omamných látok.

Za to bol odsúdený podľa § 42 ods. 1, § 41 ods. 2, § 172 ods. 2 Tr. zák. s prihliadnutím na § 38 ods. 5, § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák. a s použitím § 39 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. bol obvinený na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súčasne s uložením súhrnného trestu bol zrušený výrok o treste uloženom obvinenému T. V. rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 2 T 53/2008-138 z 8. júla 2009 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 2 To 68/2009-178 z 19. mája 2011, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zák. bol obvinenému T. V. uložený ochranný dohľad na 3 (tri) roky.

Obvinený V. Y. bol podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s prihliadnutím na § 38 ods. 3, § 36 písm. j/ Tr. zák. a s použitím § 39 ods. 1 Tr. zák. odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zák. bol obvinenému V. Y. uložený ochranný dohľad na 2 (dva) roky.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie obvinení T. V. a V. Y..

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací rozsudkom z 31. októbra 2013, sp. zn. 2 To 94/2013 podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v časti výroku o zaradení obvineného T. V. na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol vo veci tak, že obvineného T. V. podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Odvolanie obvineného V. Y. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol (bod II citovaného rozsudku

krajského súdu).

Proti uvedenému rozsudku Krajského súdu v Trenčíne podal generálny prokurátor Slovenskej republiky dovolanie v neprospech obvineného T. V. z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ktorý predpokladá, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Dovolateľ uviedol, že rozhodnutie o zaradení obvineného T. V. na výkon uloženého trestu odňatia slobody podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia vychádza z nesprávnej aplikácie ustanovenia § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák., ktoré stanovuje, že páchatel'a obzvlášť závažného zločinu súd zaradí do ústavu s maximálnym stupňom stráženia, teda zaradenie takého páchatel'a do ústavu s iným stupňom stráženia nie je možné. Uvedené ustanovenie vychádza z predpokladu, že páchatelia, ktorí sa dopustili tak závažnej trestnej činnosti, sú v značnej miere narušení a ich prevýchova bude možná len za podmienok vyššej formy izolácie od spoločnosti a sprísnenia podmienok trestu. Možnosť voľby je daná len u páchatel'ov zaradených do ústavu na výkon trestu so stupňom stráženia uvedeným v § 48 ods. 2 Tr. zák., t. j. s minimálnym alebo stredným stupňom stráženia.

Z hľadiska ustanovenia § 48 ods. 4 Tr. zák. je nesprávna argumentácia krajského súdu, že vzhľadom k pracovným možnostiam v ústavoch na výkon trestu v Slovenskej republike, faktu, že obvinený je zaradený do práce a je mu strhávané výživné, bude vhodnejšie, aby trest vykonával v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Vôľa odsúdeného pracovať a plniť si vyživovaciu povinnosť nie je kritériom pre zaradenie do ústavu na výkon trestu. Poriadok pre výkon trestu odňatia slobody pamätá aj na takéto situácie a vytvára podmienky pre zaradenie odsúdených do práce a možnosť plniť si vyživovaciu povinnosť aj v prípade zaradenia do ústavu s maximálnym stupňom stráženia. Odsúdení zaradení do takého ústavu sú zaraďovaní do práce v diferenciacnej skupine A, pričom výnimočne môžu byť zaradení do práce na strážené pracovisko mimo ústavu. V diferenciacnej skupine B sa odsúdený zaradí do práce na pracovisko v ústave. V diferenciacnej skupine C odsúdeného možno zaradiť na pracovisko v ústave alebo v celách.

Z hrubej pracovnej odmeny odsúdeného vykonáva a odvádza zbor zrážky podľa osobitných predpisov. Z čistej mzdy sa vykonávajú následne zrážky, ak zostatok je vyšší ako 5 % zo sumy životného minima, v prvom poradí zrážky na výživné na osoby, voči ktorým má odsúdený vyživovaciu povinnosť. Z vyššie uvedených dôvodov bol napadnutým rozsudkom krajského súdu porušený zákon v ustanovení § 48 ods. 4 Tr. zák. v prospech obvineného T. V..

Generálny prokurátor Slovenskej republiky preto navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 1 Tr. por. z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. vyslovil, že rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne z 31. októbra 2013, sp. zn. 2 To 94/2013 bol vo výroku o treste porušený zákon v ustanovení § 48 ods. 4 Tr. zák. v prospech obvineného T. V., aby podľa § 386 ods. 2 Tr. por. tento rozsudok zrušil vo výroku o treste, v časti o zaradení obvineného T. V. na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a aby podľa § 388 ods. 1 Tr. por. Krajskému súdu v Trenčíne prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Obvinený T. V. vo vyjadrení k podanému dovolaniu a prostredníctvom obhajcu aj na verejnom zasadnutí dovolacieho súdu uviedol, že generálnym prokurátorom uplatnený dovolací dôvod nie je preukázaný, nakoľko ustanovenie § 48 ods. 4 Tr. zák. pripúšťa možnosť zaradenia odsúdeného do iného ústavu ako má byť zaradený, s výnimkou prípadov, keď je odsúdenému uložený trest odňatia slobody na doživotie alebo mu je ukladaný trest za obzvlášť závažný zločin a jeho výmera prevyšuje pätnásť rokov. Z uvedených dôvodov navrhol preto dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu, uvedenému v § 368 ods. 1 písm. h/ Tr. por., konkrétne proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorý na základe riadneho opravného prostriedku sám vo veci rozhodol, že dovolanie

v neprospech obvineného bolo podané v šesťmesačnej lehote uvedenej v § 370 ods. 1 Tr. por. a že dovolanie podal generálny prokurátor Slovenskej republiky ako oprávnená osoba uvedená v § 369 ods. 2 písm. a/ Tr. por. Napriek tomu, že nepodal odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom z 25. marca 2013, sp. zn. 2 T 39/2009, dovolanie mohol podať, lebo v posudzovanej veci podal odvolanie obvinený T. V. a odvolací súd rozhodol v jeho prospech (zmenou zaradenia do ústavu s miernejším stupňom strázenia v porovnaní s rozsudkom okresného súdu). V takom prípade môže generálny prokurátor podať dovolanie podľa poslednej vety § 372 ods. 1 Tr. por.

Po zistení, že boli splnené skôr uvedené formálno-právne podmienky pre podanie dovolania, najvyšší súd skúmal danosť uplatneného dovolacieho dôvodu (ktorým je v zmysle § 385 ods. 1 Tr. por. viazaný) a zistil, že na prerokovanie podaného dovolania je potrebné určiť termín verejného zasadnutia.

Dovolací súd na tomto zasadnutí preskúmal podľa § 384 ods. 1, 2 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výroku rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 31. októbra 2013, sp. zn. 2 To 94/2013 v časti týkajúcej sa obvineného T. V. ako aj konanie, ktoré tejto časti rozsudku predchádzalo a zistil, že dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky je dôvodné a ním použitý dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je preukázaný.

Tento záver je založený na zistení dovolacieho súdu, že v predmetnej veci u obvineného T. V. došlo zo strany krajského súdu k nesprávnej aplikácii ustanovenia § 48 ods. 4 Tr. zák., podľa ktorého bol obvinený na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia. Ide nepochybne o hmotnoprávne ustanovenie, a preto z hľadiska dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. ide o alternatívne naplnenie tohto dôvodu dovolania v podobe nesprávneho použitia iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Nesprávnosť aplikácie § 48 ods. 4 Tr. zák. krajským súdom ale nespočíva v tom, že páchatel'a obzvlášť závažného zločinu, ktorým je v posudzovanej veci aj obvinený T. V., s poukazom na § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. nemožno zaradiť do iného ústavu, než akým je ústav na výkon trestu s maximálnym stupňom strázenia, ako to uvádza generálny prokurátor. Odchýlenie sa od uvedeného pravidla totiž umožňuje posledná veta ustanovenia § 48 ods. 4 Tr. zák., na ktorú poukazuje aj obhajca obvineného a podľa ktorej súd nemôže do ústavu na výkon trestu s minimálnym alebo stredným stupňom strázenia zaradiť páchatel'a, ktorému bol uložený trest odňatia slobody na doživotie alebo páchatel'a obzvlášť závažného zločinu, ktorému bol uložený trest odňatia slobody prevyšujúci pätnásť rokov. To znamená, že ak páchatel'ovi obzvlášť závažného zločinu bol uložený trest odňatia slobody túto výmeru neprevyšujúcu, je možné za splnenia ďalej uvedených zákonných podmienok zaradiť ho aj do ústavu s miernejším ako maximálnym stupňom strázenia.

Zákonnými kritériami podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. veta prvá pre zaradenie páchatel'a do iného ústavu, než do ktorého má byť nielen podľa odseku 2 tohto ustanovenia, ale aj podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. zaradený, sú závažnosť trestného činu, miera narušenia páchatel'a a z posúdenia týchto kritérií vyplývajúce zistenie, že v ústave na výkon trestu iného stupňa strázenia bude jeho náprava lepšie zaručená.

Krajský súd v Trenčíne, ako to vyplýva aj z príslušnej časti odôvodnenia jeho rozsudku, vo vzťahu k obvinenému T. V. uvedené hľadiská vôbec nebral na zreteľ a zaradenie obvineného do ústavu so stredným stupňom strázenia namiesto do ústavu s maximálnym stupňom strázenia, kam by mal byť zaradený podľa pravidla uvedeného v § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. odôvodnil výlučne okolnosťou uvedenou v podanom dovolaní, totiž, že obvinený je pracovne zaradený a je mu strhávané na výživné maloletých detí, a vzhľadom na známu situáciu o pracovných možnostiach odsúdených bude vhodnejšie, aby vykonával trest odňatia slobody v ústave s miernejším stupňom strázenia.

Tento odvolacím súdom aplikovaný dôvod pre zaradenie obvineného T. V. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia však celkom zjavne stojí mimo zákonných hľadísk uvedených v § 48 ods. 4 Tr. zák., ktoré umožňujú súdu pri zaradení páchatel'a do príslušného ústavu na výkon trestu použiť

výnimku z pravidiel uvedených v § 48 ods. 2 a ods. 3 písm. b/ Tr. zák., a preto jeho rozsudok v časti dotýkajúcej sa obvineného T. V. je nezákonný.

Keďže zistené porušenie zákona naplnilo dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 1 Tr. por. rozsudkom vyslovil vo výroku tohto rozsudku najvyššieho súdu uvedené porušenie zákona v prospech obvineného T. V. a ďalej postupoval tak, že podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 31. októbra 2013, sp. zn. 2 To 94/2013 vo vzťahu k obvinenému T. V., ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na zrušenú časť rozsudku obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a Krajskému súdu v Trenčíne podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Pre úplnosť dovolací súd celkom na záver uvádza, že nerozhodoval o väzbe obvineného T. V. podľa § 380 ods. 2 Tr. por., lebo zrušením rozsudku odvolacieho súdu vznikol stav neukončeného trestného stíhania v predmetnej trestnej veci, pričom ale zároveň „obživoľ“ trest odňatia slobody vo veci Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom 2 T 53/2008, ktorý bol obvinenému T. V. uložený vo výmere 1 (jeden) rok, z ktorého v čase nariadenia súhrnného 10 (desať) ročného trestu odňatia slobody v predmetnej veci - 31. októbra 2013 zostávalo vykonať ešte 3 mesiace a 23 dní (výkon trestu vo veci 2 T 53/2008 mal ukončiť 23. februára 2014). Z uvedeného vyplýva nutnosť pokračovať od zrušenia rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 31. októbra 2013, sp. zn. 2 To 94/2013 vo výkone uvedeného zvyšku trestu odňatia slobody vo veci 2 T 53/2008, o čom bol príslušný Okresný súd Nové Mesto nad Váhom upovedomený.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.